

„Határhelyzetben”...

De hát milyen határok is jönnek, jöhetnek itt számításba?

Talán pontosabb is lenne a megjelölés, ha közvetlenül *határterületekre* utalna. Sok olyan kérdés merül fel ebben a vékony kötetben, amelyről már nem kevés szó esett – nemcsak a közeli múltban, hanem több évszázados folyamatok szellemi hullámvéréseiben. Művészi alkotások és rajtuk kívüli tényezők relációiról, a szépség problémaköréről, formálás és „tartalom” egymáshoz való viszonyáról, műfaji-műnemi rendszerezések valós lehetőségeiről – nem utolsósorban pedig a művészetek és az emberi alkat alapösszefüggéseiről. A szerző nem fordul el a klasszikus örökségtől, de egyértelműen újat mondásra, lényegi gondolatigazítások elvégzésére törekszik. A nyelvet, „nyelviséget” előtérbe hozó új felfogásokkal is szembesül – az új gondolkodásmódok „túlfutásainak” lehetőségét is számításba véve.

Nem keresi mindenáron a konfrontáció alkalmait, vállalja ugyanakkor – lehetőség szerint nem gondolva személyekre vagy csoportokra – a szakmai polémiát.